

Jak interpretovat onu pouze jednostrannou kauzalitu, kdy zpětně u většiny schizofreniků nacházíme podobné podmínky a příčiny, ale ne vždy z těchto podmínek vyrostou schizofrenik? Jde o to, že podmínky, které vidíme, patří k obecně zátěžovým situacím (smrt v rodině, psychotický rodič, alkoholický rodič atp.), avšak subjekt, který se s těmito podmínkami vyrovnává a reaguje na ně, prožívá při vnitřním zpracování těchto situací různě velkou míru autorství/aktérství (sebe i „druhých“), tzn. různě velkou kapacitu .

Na jedné straně osy tedy stojí člověk, který se vědomě rozhoduje a je autorem akcí ve svém životě - ten na základě vědomého zpracování náročné či traumatické situace nějakým způsobem transformuje prožitky a „převypráví“ si je takovým způsobem aby kontinuálně zapadly do jeho životního příběhu (popř. je vnímá jako další etapu vývoje ve svém životě).

Na druhé straně osy stojí člověk, který se necítí, resp. není autorem svých akcí, tzn. centrum rozhodování o jeho životě leží mimo něj a on si není vědom, že může svobodně a zodpovědně rozhodovat o tom, jak se se situacemi bude vyrovnávat.